

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
ที่ สน. 18 /2543

เรื่อง กำหนดปัจจัยในการพิจารณาความร้ายแรงของพฤติกรรมอันเป็น
ลักษณะต้องห้ามสำหรับบุคคลที่เป็นหรือจะเป็นกรรมการ
หรือผู้จัดการของผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนส่วนบุคคล

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 15 วรรคสอง แห่งประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กน. 15/2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการให้ความเห็นชอบ
ผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนส่วนบุคคล ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2543 สำนักงานคณะกรรมการ
กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ออกข้อกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในประกาศนี้

“ผู้จัดการ” หมายความว่า บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการของผู้รับฝาก
ทรัพย์สินให้เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบสูงสุดในการบริหารงานของผู้รับฝากทรัพย์สิน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเรียกชื่อ
อย่างไรก็ตาม

“ผู้รับฝากทรัพย์สิน” หมายความว่า บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดตามข้อ 3(6)
แห่งประกาศที่ กน. 15/2543 และได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานให้เป็นผู้รับฝากทรัพย์สินของ
กองทุนส่วนบุคคล

“ประกาศ ที่ กน. 15/2543” หมายความว่า ประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์
และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กน. 15/2543 เรื่อง หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการให้ความเห็นชอบ
ผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนส่วนบุคคล ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2543

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ
ตลาดหลักทรัพย์

ข้อ 2 เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามข้อ 15 วรรคสอง แห่งประกาศ ที่ กน. 15/2543
สำนักงานจึงกำหนดให้ใช้ปัจจัยต่อไปนี้ในการพิจารณาระดับความร้ายแรงของพฤติกรรมอันเป็น
ลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่เป็นหรือจะเป็นกรรมการหรือผู้จัดการของผู้รับฝากทรัพย์สิน
ของกองทุนส่วนบุคคล

(1) ปัจจัยหลัก ซึ่งหมายถึง ข้อเท็จจริงประเภทที่สำนักงานให้น้ำหนักในการพิจารณา มากกว่าข้อเท็จจริงอื่น ได้แก่

(ก) ขอบเขตของผลกระทบจากพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น มีผลกระทบต่อตลาดเงินหรือตลาดทุน กระทบต่อประชาชนโดยรวม หรือกระทบต่อบุคคลเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

(ข) นัยสำคัญของพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น จำนวนเงินที่เกี่ยวข้อง ปริมาณธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

(ค) ผู้รับประโยชน์จากผลของพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม

(2) ปัจจัยรอง ซึ่งหมายถึง ข้อเท็จจริงประเภทที่สำนักงานใช้เพื่อการเพิ่มหรือลดน้ำหนัก ในการพิจารณาข้อเท็จจริงโดยรวม ได้แก่

(ก) ความเกี่ยวข้องของบุคคลต่อพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้าม เช่น เป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน เป็นต้น

(ข) ความซับซ้อนของลักษณะการกระทำหรือเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำ เช่น การใช้ชื่อบุคคลอื่น หรือการตั้งบริษัทอำพราง เป็นต้น

(ค) ประวัติพฤติกรรมอันเป็นลักษณะต้องห้ามในเรื่องเดียวกันในอดีต

(ง) การจงใจฝ่าฝืนหรือละเลยกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

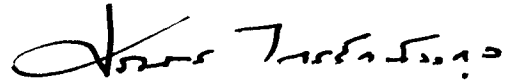
(จ) พฤติกรรมอื่นในภายหลัง เช่น ให้ข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานที่เป็นประโยชน์ ต่อการพิจารณาคดีหรือการดำเนินคดี หรือปิดบังอำพรางหรือทำลายพยานหลักฐานในคดีหรือให้การเท็จ เป็นต้น

ข้อ 3 กำหนดระยะเวลาห้ามมิให้บุคคลที่มีลักษณะต้องห้ามตามประกาศ ที่ กน. 15/2543 เป็นหรือจะเป็นกรรมการหรือผู้จัดการของผู้รับฝากทรัพย์สินของกองทุนส่วนบุคคลมีดังต่อไปนี้

ประเภทของลักษณะต้องห้าม	ระดับความร้ายแรงของพฤติกรรม	ระยะเวลาสูงสุดที่จะพิจารณาไม่ให้ความเห็นชอบ
ข้อ 14(9) (10) (11) (12) (13) หรือ (14) แห่งประกาศ ที่ กน. 15/2543	เล็กน้อย	หนึ่งปี
	ปานกลาง	สามปี
	รุนแรง	ห้าปี
ข้อ 14(15) แห่งประกาศ ที่ กน. 15/2543	เล็กน้อย	หนึ่งปี
	ปานกลาง	สองปี
	รุนแรง	สามปี
ข้อ 14(16) แห่งประกาศ ที่ กน. 15/2543	เล็กน้อย	หกเดือน
	ปานกลาง	หนึ่งปี
	รุนแรง	สองปี

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

(นายประสาร ไตรรัตน์วรกุล)

เลขาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์